

братіа-та ми, и кажи имъ: ще възлѣзъ при Отца мой, и Отца вашъ, и при Бога мой и Бога вашъ. И отиде Маріа Магдалина, и каза на ученицы-ты, че видѣла Господа, и какъ ѿ казалъ тыа (дѣмы).

Въскресно Евангеліе д.

Отъ Иоанна, начало 65.

Като бѣше късно вечерь-та въ томъ день, въ първыа на седмицата, и врата-та бѣха заключены тамъ гдѣто бѣха ученицы-ти негови събрани заради страха Иудейскій, доде Исусъ, и сѧ спрѣ посредъ, и рече имъ: миръ вамъ. И това като рече, показа имъ ржцѣ-ты нозѣ-ты и ребра-та си а ученицы-ти сѧ възрадоваха като видѣха Господа. И Исусъ имъ рече пакъ; миръ вамъ: какво-то ма прати Отецъ, и азъ вы пращамъ. И като рече това, дѣхна, и рече имъ: примите дѣхъ сватъ. На които простите грѣхове-ты, ще да имъ сѧ простатъ, а на които държите ще да сѧ държатъ. И Тома, единъ отъ дванадесать-тѣ, който сѧ дѣмаше близнецъ, не бѣше тамъ съ тѣхъ, когато доде Исусъ. И говораха мѣ дрѣги-ти ученицы: видѣхмы Господа. И той имъ рече: ако не видѣхъ на ржцѣ-ты мѣ раны-ты отъ гвоздей-ты, и не тѣрѣхъ прѣста си въ раны-ты гвоздны, и не тѣрѣхъ ржка-та си въ ребра-та мѣ, нещѣ да повѣрвамъ. И слѣдъ осемъ дни пакъ бѣха ученицы-ти мѣ вътрѣ, и Тома съ тѣхъ, доде Исусъ, като бѣха врата-та затво-

рены, и сѧ спрѣ посредъ тѣхъ, и рече: миръ вамъ. Послѣ рече на Тома: принеси прѣста си тѣка, и виждѣ ми ржцѣ-ты: и принеси ржка-та си, и тѣри ѿ въ ребра-та мои и не бѣди не вѣренъ, но вѣренъ. И отговорилъ Тома, и рече мѣ: Господь мой, и Богъ мой. Рече мѣ Исусъ, защото ма видѣ повѣрва: блажени, които не сѧ видѣли, и повѣрваха. И дрѣги много чѣдеса направилъ Исусъ прѣдъ ученицы-ты си които не сѧ писаны въ тѣзи книга. И тыа сѧ написаха да вѣрвате, какъ е Исусъ Христосъ Сынъ Божій, и като вѣрвате да имате животъ (вѣчный) въ има-то негово.

Въскресно Евангеліе І.

отъ Иоанна, начало 66.

Въ онова вѣрма, когато възкрѣсна Исусъ отъ мъртвы-ты, ѿви сѧ на ученицы-ты си на море-то Тиверіадско, и ѿви имъ сѧ така: Тамъ бѣха за-едно Симонъ Петръ и Тома нарицаемый близнецъ, и Нарданаилъ отъ Кана Галилейска, и (сынове-ти) Зеведеви, и дрѣги двамина отъ ученицы-ты неговы. Казва имъ Симонъ Петръ: (азъ) ще отидѣ да ловѣ рыба: Казватъ мѣ: Ще додемъ и ный съ тебе. Излѣзоха и възлѣзоха завчасъ на ладіа-та, и прѣзъ онаа ноць не уловиха нищо. И когато сѧ разсѣмна вече, застана Исусъ на брѣгъ-тѣ; но ученицы-ти не познаха че е той Исусъ. Казва имъ Исусъ: Дѣца, имате ли нѣщо за ѿ-